

DARBININKAS

Published Semi-Weekly except holiday weeks, when issued weekly

THE WORKER (Title Copyright) By FRANCIS DAN FATHERS

Eina nuo 1915 metų, 1951 sujungė AMERIKĄ, LDS ORGANĄ DARBININKĄ ir LIETUVIŲ ŽINIĄS.

Second-class mail privileges authorized at Brooklyn, N. Y.

Table with subscription rates: Domestic yearly \$6.00, Foreign yearly \$12.00, etc.

Laiškai tvarko REDAKCINĖ KOMISIJA. Vyr. red. S. SUZIEDĖLIŠ

Štraipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuostatais. Nenaudoti straipsniai saugomi ir grąžinami autoriams prašant.

Bažnyčios vienuo oktava

Bažnyčios vienuo oktava šiemet sukanka 80 metų. Sios aštuonių dienų pamaldas pradėtos 1908 metais Anglijoje.

Katalikų Bažnyčios pirmąsis skilimas įvyko 1054, kai nuo Romos atskilo Rytų Bažnyčia, vadinamieji stačiatiki.

Popiežius Pijus XII Bažnyčios vienuo oktavos sukakties progą parafė laiška New Yorko kardinolui Fr. Spelmanui.

Vienumo oktavos pamaldos šiemet yra sausio 18-25. Jos pradamos šv. Petro katedros dieną ir baigiamos šv. Povilo atsivertimo.

Apie vyskupą Kazimierą Paltaroką niekad nebus per daug parašyta, nes kiekvienam kartu galima nušviesti kurį naują jo asmens ar veiklos bruožą.

KELI BIOGRAFINIAI DUOMENYS

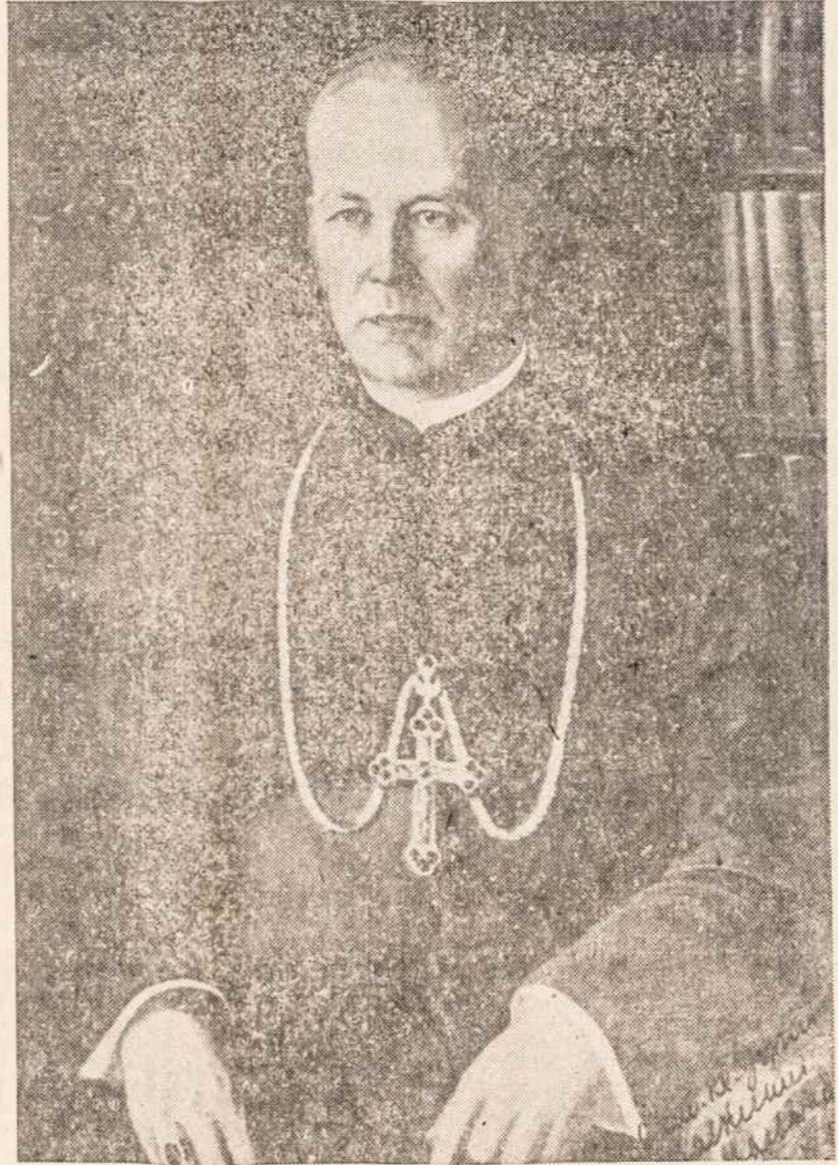
Vyskup. K. Paltarokas gimė 1875 spalio 22 Gaillonių kaime, buvusiam anksčiau Joniškielio parapijos, paskui priskirtam prie Linkuvos parapijos.

Paltarokas laisvėj ir nelaisvėj

(brošiura atspaudinta Panevėžyje, "Bangos" spaustuvelyje 1933 m.).

Okupaciniam laikotarpyje tėra žinomas faktas, kad jis yra Sv. Sostui pranešęs, jog Pijaus XII paskirtus du vys-

vybės srityje, ypačiai Vilniuje, bei jo labai geri santykiai su Lietuvos mažumomis, kurios jį nepaprastai gerbė.

VYSK. K. PALTAROKO portreto fotografija su įrašu prel. J. Balkūniui. Prel. J. Balkūnas vyskupą lankė Panevėžyje 1938 metais

kopus kun. P. Maželį ir kun. Steponavičių, jis yra konsekruojęs vyskupais Panevėžio katedroje.

KELIOS ŽINIOS IS JO VEIKLOS LIETUVOS OKUPACIJOS METAIS

Apie jo veiklą šiek tiek buvo rašę gen. Pr. Tamašauskas ir J. Cobis (žūr. "Draugas" 1950. VI. 10 d. nr. ir 1951. VI. 21 d. nr.).

Apie jo veiklą šiek tiek buvo rašę gen. Pr. Tamašauskas ir J. Cobis (žūr. "Draugas" 1950. VI. 10 d. nr. ir 1951. VI. 21 d. nr.).

nes kiti: V. Borisevičius, T. Matulionis, V. Ramanauskas ir ark. M. Reinys buvo suimti, nuteisti ir ištremti, ar nužudyti.

Bet pažįstantieji jo asmenį, charakterį ir pažiūras yra tikri, jog jis tikriausiai yra XX-je amžiuje daręs tai, ką caristinės okupacijos metu yra daręs vyskupas M. Valančius.

Prancūzų katalikų dienraštis "La Croix" š. m. sausio 9 d. nr., rašydamas nekrologą apie vysk. Paltaroką pabrėžė, kad vėlionis ir Rygos arkivyskupas buvo likę vieninteliai katalikų vyskupai einą pareigas Sovietų Sąjungoje.

KELIOS MINTYS IS J. E. VYSK. K. PALTAROKO GANYTOJŠKKO RAŠTO APIE TĖVYNĖS MEILĖ

Visi, kam teko pažinti vėlionį, konstatuoja jo nepaprastą subtilumą, proto gyvumą, norą viską patirti, žinoti, remtis faktais ir pagal tai padaryti atitinkamas išvadas praktiškame gyvenime ir veikime.

tus buvo perėjimas iš šitos ramybės, kurią jie apleido, į kovą, kuri turėjo staigiai užsidedgti. Kada dvasia turi laiko apskaičiuoti, išmintis gali sutvarkyti, nuspresti veiksmus, bet Danieliaus kraujas užvirė, kada pamatė girtuoklį pakeliant ranką prieš seserį.

Apie jo veiklą šiek tiek buvo rašę gen. Pr. Tamašauskas ir J. Cobis (žūr. "Draugas" 1950. VI. 10 d. nr. ir 1951. VI. 21 d. nr.).

Apie jo veiklą šiek tiek buvo rašę gen. Pr. Tamašauskas ir J. Cobis (žūr. "Draugas" 1950. VI. 10 d. nr. ir 1951. VI. 21 d. nr.).

Apie jo veiklą šiek tiek buvo rašę gen. Pr. Tamašauskas ir J. Cobis (žūr. "Draugas" 1950. VI. 10 d. nr. ir 1951. VI. 21 d. nr.).

mybės metais vietas, — jis skirdavęs kunigus pagal jų sugebėjimus ir talentus. Taip, okupacijos metais jis paskyrė Viliunūn. A. Lipniūną, kuris savo pamokslais Vilniuje kėlė lietuvių resistencijos dvasią ir nebijėjo pasakyti tiesos žodį okupantam.

Nepriklausomybės laikais, jei kurį atsakingą vietą trūkdavo kunigų, vysk. K. Paltarokas pateikdavo kandidatų iš savo diocelijos. Tai parodo, kiek vėlionis buvo praktiškas, pozityvus, ramus veikimo (akcijos) žmogus, kuris žiūrėjo tik Katalikų Bažnyčios ir Lietuvos reikalu.

Galima būtų daug pavyzdžių sužymėti, bet kad nebūtų spėliojimų bei hipotezių apie jo didįjį ir kilnią asmenybę, geriau pacituokime jo mintis, pareikštas aukščiau išvardytame Ganytojiškame rašte.

"Turime visi atsidėti šalies reikalams, darbuotis dar su didesne meile, kaip ligi šiol, naikinti visa, kas tautai gali kenkti, ugdyti kas ją stiprina" p. 4).

Savo Ganytojiškame rašte vysk. K. Paltarokas nurodė pavyzdžius vyskupo M. Valančiaus, vyskupo A. Baranausko, atgimimo dainiaus Maironio, artimo savo draugo, mintis ir pabrėžė:

"Tėvynei, sako Sv. Tomas, jokia auka neturi būti sunki; ne tik savo turta, bet ir gyvybę privalome pašvesti jai, kai to ji reikalauja" (p. 7). "Ne reiklaminis tautiškas, ne garsus "valio" šaukimas, kurs nieko kita nekaustuoja, kaip tik apdraustą nuo užkimo gerklė, mums reikalingas, o tylus, ramus, ištvėringas darbas tautai (p. 9)..."

Savo laiško gale vysk. K. Paltarokas rašė: "Zinokite, jog ištikimas ējimas asmeninių, visuomeninių, pilietinių ir politinių pareigų daugiausia priklauda prie bendros krašto gerovės" (p. 13-14)...

PIERRE MAURICE PAMESTIEJI ROMANAS

Kad žinotum, aną dieną, ponija, išlipusi iš automobilio šalia mūsų, nuo griuovio kranto nusiskynė šitokią gelę skaičiuoti lapukus. Kodėl ji norėjo juos skaičiuoti?

mi kiekvieną laiptelį kylančio arba krintančio jausmo. Pagaliau, ji iš džiaugsmo sušuko, plėsdama paskutinių lapelių: — Danieliau, ach, aš gerai žinau... Labai, tu girdi, labai!

Vakare atėjo gydytojas ir nešė, kad jo žaidžia pavojinga. Tuo pačiu laiku atvyko teisėjas kuris, jo parodymu, turėjo tar-

tyt savo žodį. Rytą dieną turėjo prasidėti tardymas...

Naktį Teresė negalėjo miegoti, savo vargingose mintyse ji vis matė išskylančią policininkus. Staiga ji išgirdo beldžiantis ir lango stiklą to užkampio, kur ji miegojo. Ji neabejojo nė valandėles:

— Danielius!

Danielius, atsigavęs, nieko nedarė jai sulaikyti. Su nepaprastą pagarbą žiūrėjo jis į šitą medalikėlį, jos medalikėlį, ir staiga jis pajuto išsiviešpataujant malonią ramybę. Be abejo, jis turėjo išvykti į nežinomą šalį; be abejo, jis turėjo būti gaudomu žvėriu, kuriam visuomenė maža arba visai neturi pasigailėjimo — slipnieji be apsaugos visuomet yra kalti, — jis buvo tikras, kad tose nelaimėse, į kurias jis bėgo, visuomet jį globos gailiatingoji Svč. Mergelė, kuriai jį pavedė mažoji Teresė. Jis norėjo taip pat pabučiuoti tą šventą paveikslą, bet ne..., nenorėjo išdildyti pabučiavimo, kurį jo sesutė ten paliko, kad geriau maldautų.

Jis pasiėmė savo daiktus, paskui perlipo prie kelio žalių tvorė. Tyliai prieš jį kažkas pasirodė: jo senasis Fino! Suo jį užuodė ir pasivijo. Danielius sustojo, paskui, žiūredamas ir protingas akis, kurios lyg reikė nebily klausimą, tarė: — Mano senasis Fino, aš esiu! Grižk, greit, grižk... Jis pabučiavo jam snukį ir ištardė vardą: — Teresė! Suo suprato ir peršolo atgal per tvorą. (Bus daugiau)

VAIZDAI IS "PAZADĖTOSIOS ŽEMĖS"

DARBININKO METINIS VAKARAS

įvyks SAUSIO 18 d., šeštadienį, šv. Juozapo salėje, Suydam St. ir Wilson Ave. Brooklyn, N. Y.

Bus vaidinama W. Somersert Maugham
4 veiksmų pjesė

PAZADĖTOJI ŽEMĖ

Vaidins Hartfordo Dramos Ratelis

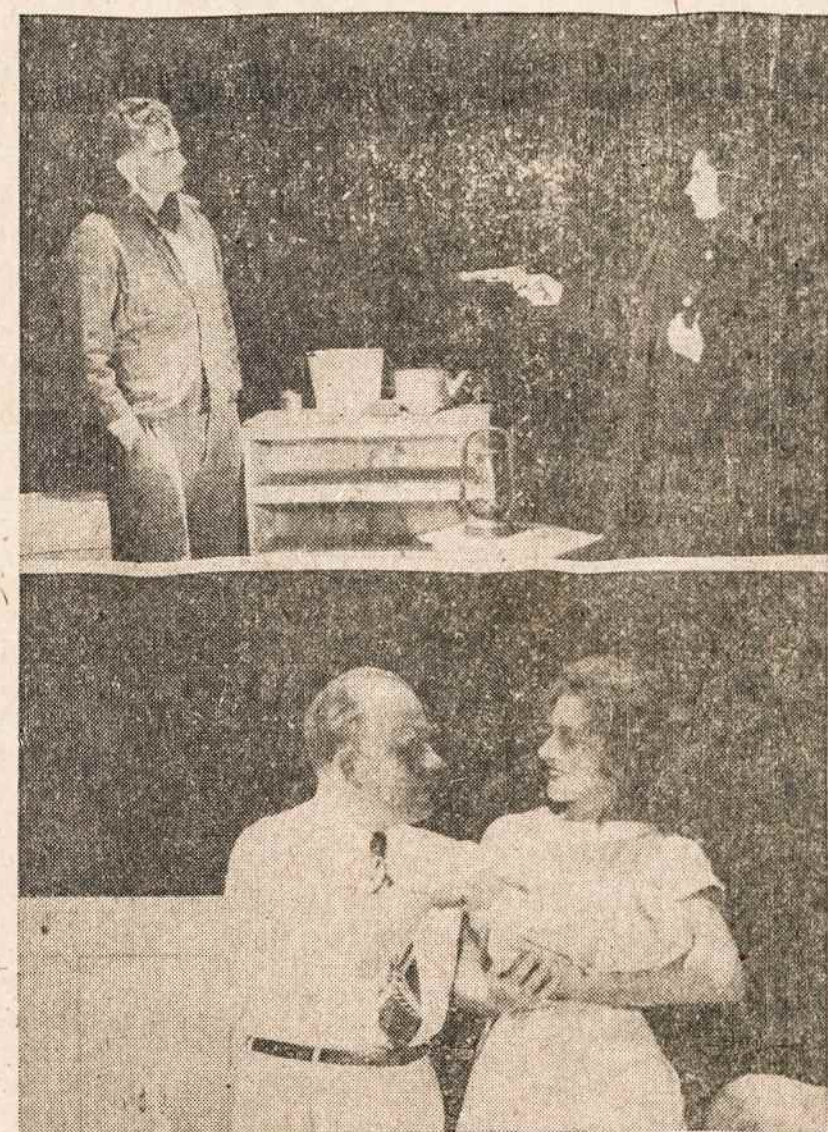
Režisuoja:

IPOLITAS TVIRBUTAS

Po vaidinimo šokiai, grojant
JOE THOMAS orkestrui;
užkandžiai ir gėrimai

Pradžia 6 v. v.

Įeinant aukojama 2 ar 1.50 dol.

VAIZDAI IS "PAZADĖTOSIOS ŽEMĖS"

